

پیام سندیکا

پیام سندیکا

پیام آور سندیکاهای کارگری ایران

حاصل اتحاد تارخی کارگران سندیکایی در راستای شکل و آگاهی برای کارگران

شماره ۹۲ / سال هشتم / شهریور ماه ۹۹ / نشریه سندیکاهای کارگری ایران

هیچ لوله ای جوش نخواهد خورد، هیچ داربستی علم نخواهد گردید تا ما نخواهیم!

ماهنامه نشریه پیام سندیکا، پیام آور سندیکاهای کارگری ایران شماره ۹۲

شهریور ۱۳۹۹ در ایران بصورت چاپی و الکترونیکی منتشر شد.

در این شماره می خوانید:

اطلاعیه های سندیکاهای کارگری ص ۱

گزارشی از روند اعتصاب سراسری کارگران پروژه ای! ص ۹

از هفت تپه چه خبر؟ ص ۱۵

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور ص ۱۷

حال روز کارگران فرش دستباف خوب نیست! ص ۲۹

هدایت تامین اجتماعی به بازار بورس یا کازینو! ص ۳۱

بازگشایی مدارس با چه تمهیداتی؟! ص ۳۳

عملکرد تئولیر ایسم در کشاورزی! ص ۳۴

تلخ و شیرین های کازیم عاشقی ص ۳۵

۷ صبح تا ۶ عصر: ۷۰۰ هزار تومان ص ۳۶

زن خاورمیانه ام من! ص ۳۷

رویا خانوم! ص ۴۰

غروب ص ۴۱

اخلاق و جوانمردی دستوری و بغضنامه ای نیست! ص ۴۲

جهانی بیندیشیم؛ محلی عمل کنیم ص ۴۴

کنشگر باشیم! ص ۴۵

درسنامه (۴) ص ۴۶

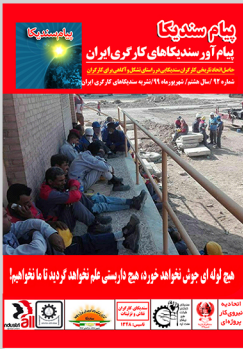
برای اطلاع از دیدگاههای ما می توانید به سایت دو زبانه سندیکای

کارگران فلز کارمکانیک ایران به آدرس sfelezkar.com و کانال رسمی

سندیکا در تلگرام به آدرس

=کانال رسمی سندیکای کارگران فلز کار مکانیک ایران

مراجعة کنید

پیام سندیکا

ماهنامه خبری تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری

ایران کاری از کارگران سندیکایی

ایران، بر اساس منشور جهانی

سندیکاهای کارگری در راستای

تشکل و آگاهی برای کارگران، از مهر

۱۳۹۰/چاپ تهران

(چاپی و الکترونیکی)

سندیکای کارگران فلز کارمکانیک

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی

سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

سندیکای کارگران بنا

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

اتحادیه نیروی کار پروژه ای

<http://vahedsyndica.com>

vsyndica@gmail.com

s_sfelezkar@yahoo.com

gmail.com@sfelezkar1961

www.sfelezkar.com

irunionmessenger@gmail.com

همبستگی اتحادیه جهانی اینداستریال با کارگران نفت و گاز ایران

به: سندیکای فلزکار-مکانیک ایران، جمهوری اسلامی ایران

خواهران و برادران گرامی،

من این نامه را در مقام دبیرکل اتحادیه جهانی اینداستریال، که بیشتر از ۵۰ میلیون کارگر را در بخش‌های معدن، انرژی، و تولید در بیشتر از ۱۴۰ کشور جهان نمایندگی می‌کند، به شما می‌نویسم تا حمایت و همبستگی کامل خود را با کارگران پروژه‌هایی در صنعت نفت و گاز در ایران در مبارزه‌شان برای تحقق شرایط کار شایسته و رعایت حقوق بنیادی کار ابراز کنیم.

اتحادیه جهانی اینداستریال از اعتصاب شما که با مشارکت کارگران از تبریز تا خوزستان، و با خواست بهبود گسترده شرایط کار و پرداخت مزد عادلانه به کارگران پروژه‌هایی در صنعت نفت و گاز، روز شنبه اول اوت [۱۱ مرداد] آغاز می‌شود، کاملاً حمایت می‌کند.

شرکت‌های پیمانکاری، که حضور گسترده‌ای در بخش نفت و گاز دارند، باید به خواست‌های برحق کارگران پروژه‌هایی رسیدگی کنند، از جمله در زمینه: پرداخت مزد عادلانه، پرداخت حق بیمه برای کارگران بر اساس شغل و

مزدشان، تأمین وسیلهٔ رفت‌وآمد کولردار در گرمای طاقت‌فرسای میدان‌های نفتی [جنوب] که گاه به ۵۰ درجه سلسیوس می‌رسد، و تأمین خوابگاه مناسب برای کارگرانی که هر بار چندین هفته باید در محل کار بمانند چون محل زندگی خودشان از محل کار بسیار دور است.

ما همراه با خواهران و برادران سندیکای فلزکار-مکانیک ایران خواهان تأمین شرایط کار شایسته و رعایت حقوق بنیادی کار در مورد همهٔ کارگران پروژه‌یی در صنعت نفت و گاز در ایران هستیم.

در همبستگی، والتر سانچز، دبیرکل

۱۰ مرداد ۱۳۹۹

۵۵

آزادی حق ماست!

آزادی حق همه انسان هابیست که در روی کره زمین زندگی می کنند. حق اعتصاب برای دستمزدهای بهتر در پروژه های نفتی، حق آزادی بیان برای افشای مافیای لانه کرده در هفت تپه، حق آزادی فعالیت سندیکایی، حق آزادی اجتماعات مسالمت‌آمیز و حق آزادی مطبوعات کارگری.

۲۳ مرداد منوچهر سراج عضو سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران ، برای تحمل ۶ ماه حبس باید خود را به زندان معرفی کند. منوچهر سراج برای دومین بار است که برای فعالیت های سندیکایی محاکمه و باید زندانی شود.

از سوی دیگر محمدرضا دبیریان در دادگاه به دلیل اعتراض به خصوصی سازی و مافیای لانه کرده در هفت تپه در دادگاه شهرستان شوش به ۲۲۲ ضربه شلاق محکوم گردیده است. این در حالی است که اسماعیل عبدی و جعفر عظیم زاده دو تن از فعالین صنفی کارگری و آموزگاران به دلیل بی دقتی زندانبان مبتلا به بیماری کرونا گشته اند.

توفان اعتراض به نابرابری اجتماعی و اعتراض بیش از ۱۰ هزار کارگر پروژه ای برای زندگی بهتر منطقه نفت خیز پارس جنوبی را فراگرفته و ۱۳ روز است که پروژه ها خالی از کارگر شده اند.

۳ هزار کارگر نیشکر هفت تپه ۶۰ روز است که علیه مافیای اختلاسگر بپا خاسته اند. کارگران هیکویی ۱۰ روز است که به مدیریت نالایق و متوقف شدن تولید در این کارخانه معترض هستند.

تا کی مافیای زر و زور می خواهد آزادی های انسانی را از زحمتکشان دریغ کند؟

ما ضمن اعلام نگرانی از ابتلا به کرونای فعالین کارگری و صنفی و دیگر فعالین عرصه های مدنی و سیاسی در زندان، خواستار آزادی هرچه سریعتر آنان هستیم.

حکم شلاق برای محمدرضا دبیریان کارگر هفت تپه ای و حکم زندان برای منوچهر سراج عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران را محکوم نموده و لغو هرچه سریعتر این احکام را خواستاریم.

آزادی فعالیت سندیکایی و مدیریت صحیح صناعی که مدیران بی عرضه چه در هیکو و چه در هفت تپه، نمی توانند اداره اش کنند از خواسته های همه زحمتکشان ایران است.

مبارزه با رانتخوران، اختلاسگران و همه کسانی که ثروت ملی زحمتکشان را به یغما می برند از وظایف تعطیل ناپذیر سندیکا‌های کارگری است.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۲۳ مرداد ۱۳۹۹

نگرانی و بی خبری خانواده جعفر عظیم زاده از وضعیت بستری شدن این فعال کارگر زندانی در بیمارستان.

جعفر عظیم زاده فعال کارگری در حال گذراندن ۶ سال محکومیت زندان، مبتلا به بیماری کرونا در زندان اوین شده است و به علت وخامت وضعیت جسمانی بطور اورژانسی به یکی از بیمارستان های تهران اعزام گردیده است. متأسفانه حال ایشان به دلیل ابتلا به بیماری کرونا وخیم گزارش شده و خانواده وی در نگرانی و بی خبری از وضعیت ایشان هستند.

طی پیگیرهایی که خانواده این فعال کارگری انجام داده در ابتدا گفتند بیمارستان طالقانی بستری می باشد. همسر ایشان وقتی به بیمارستان مراجعه میکند مسئولان بیمارستان اظهار بی اطلاعی می کنند.

متأسفانه در دو روز گذشته همسر آقای عظیم زاده به بیمارستان های مختلفی مراجعه کرده اند و تاکنون هیچ اطلاعی از محل بستری و وضعیت جسمانی این فعال کارگری بدست نیاورده اند و بشدت نگران سلامتی همسرشان می باشد.

سندیکای کارگران شرکت واحد ضمن ابراز تأسف و نگرانی از وضعیت جعفر عظیم زاده که در وضعیت ویژه و اورژانسی پزشکی قرار دارد. هرگونه تحت فشار گذاشتن خانواده فعالین کارگری و سیاسی را بشدت محکوم می کند و با توجه به وضعیت وخامت جعفر عظیم زاده به دلیل ابتلا به بیماری کرونا و بستری شدن وی در بیمارستان، خواستار آزادی بی قید و شرط این فعال کارگری و تمامی فعالین صنفی و سیاسی دربند می باشد.

سندیکای کارگران شرکت واحد

۲۸ مرداد ۱۳۹۹

**همبستگی کنفدراسیون سندیکایی جهانی اینداستریال: کارگران
پروژه ای صنایع نفت و گاز ایران در چهارمین هفته اعتصاب خود
مصمم و استوار در پیگیری مطالبات خود!**

**اعتصاب گسترده بی سابقه در بخش نفت و گاز ایران چهارمین هفته
خود را سپری کرد و همچنان با استحکام ادامه دارد!**

حدود ۱۰ هزار نفر از کارگران مناطق نفتی و گازی ایران از ۱۱ مرداد، شروع به اعتصاب های خودجوش کرده اند. علیرغم تلاش ها برای سرکوب، اعتصاب با استحکام ادامه دارد، کارگران دارای روحیه خوب می باشند و بسیاری از کارفرمایان شروع به دادن امتیازاتی کرده اند.

اگرچه اعتصاب ها در میادین گازی پارس جنوبی متمرکز می باشند، ولی توقف فعالیت در مجتمع های صنعتی مشهد، تبریز، ارومیه، اصفهان و سایر شهرهای سراسر ایران گسترش یافته است و بر کارخانجات پتروشیمی، پالایشگاه ها و نیروگاه ها تأثیر گذاشته است.

این کارگران توسط بنگاه هایی استخدام می شوند که طبق قرارداد، برای شرکت های بزرگ نفتی و گازی نیروی کار فراهم می کنند. این بنگاه ها به

دلیل ادامه اعتصاب تحت فشار زیادی قرار دارند، زیرا در معرض خطر نقض قراردادهایشان با شرکت های نفتی می باشند. تعطیلی چشمگیر تولید، به نوبه خود، یک بحران بالقوه برای ایران می باشد که برای دستیابی به ارز خارجی، به شدت به این بخش اقتصادی، وابسته می باشد.

بر طبق برخی از گزارش ها برخی از پیمانکاران، مطالبات کارگران برای پرداخت دستمزد های عقب افتاده و افزایش حقوق را پذیرفته اند و همچنین موافقت کرده اند که دستمزدها را به صورت هفتگی پرداخت کنند. نمایندگان کارگران اعلام کرده اند که تا زمانی که همه خواسته هایشان، از جمله امر نمایندگی کارگران، برآورده شود، اعتصاب ادامه خواهد داشت. این مطالبات شامل دستمزدهای بیشتر، قراردادهای امن و اقامتگاه و غذای بهتر می باشد. از آنجا که اتحادیه های مستقل نمی توانند در ایران آزادانه فعالیت کنند، اعتصابات توسط یک «اتاق فکر برنامه ریزی کارزار» متشکل از کارگران هماهنگ می شود. دولت ایران غالباً ناآرامی های کارگری را به گردن آشوبگران خارجی و گروه های مخالف تبعیدی می اندازد و از این امر به عنوان بهانه ای برای سرکوب خشن اعتراضات و تحت عنوان یک مسئله امنیت ملی، استفاده می کند.

«اتاق فکر برنامه ریزی کارزار» توانسته است در برابر سرکوب ها مقاومت کند زیرا به روی مسائل روزمره و مطالبات صنفی تمرکز کرده است. کارگران کار خود را ترک کرده و با حضور متینانه در خارج از دفاتر کارفرمایان تجمع کرده اند. این کمیته با پخش بولتن های خبری هفتگی از طریق رسانه های اجتماعی، اخبار اعتصابات و مطالبات را به روز رسانی کرده و پخش می کند. جدیدترین شماره این خبرنامه، شامل حمایت سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران، عضو اتحادیه جهانی اینداستریال، از مطالبات اقتصادی و اجتماعی کارگران می باشد.

اعتصابات در بخش های دیگر نیز وجود دارد. درمجمع قند هفت تپه، ۷۱ روز است که کارگران در اعتصاب می باشند و اتحادیه جهانی IUF، با ارسال نامه ای به سازمان جهانی کار ILO نگرانی های خود را مطرح کرد.

سازمان بین المللی کار در پاسخ اعلام نمود که از مقامات ایران خواسته است تا آزادی اجتماعات و حق کارگران برای دفاع از منافع خود را محفوظ بدارند.

معاون دبیرکل اتحادیه جهانی اینداستریال، کمال اوزکان گفت:

“اینداستریال همبستگی کامل خود را با کارگران ایرانی ابراز می کند. ما مقاومت و شجاعت شما را تحسین می کنیم، زیرا شما حتی محروم از بهره گرفتن از اتحادیه های آزاد و مستقل هستید که از شما دفاع نمایند. ما کاملاً از مطالبات کارگران برای دستمزد مناسب، پرداخت به موقع، قراردادهای کاری مستقیم با شرکتهای نفت و گاز و به رسمیت شناختن و مذاکره با نمایندگان کارگران، پشتیبانی می کنیم.

“ایران باید نمایندگان کارگران و اتحادیه های مستقل را به عنوان شرکای مشروع در مذاکرات قبول نماید”.

کنفدراسیون سندیکایی جهانی اینداستریال

۶ شهریور ۱۳۹۹

□ آیا با اینکه بیمه نیستم اما ابتدای هر ماه امضا می کنیم که حق بیمه را دریافت میکنم. آیا میتوانم شکایت کنم؟

پاسخ ✓ هر گونه توافقی مبنی بر عدم پرداخت حق بیمه ، باطل بوده و کارفرما مکلف به بیمه نمودن کارگر می باشد.

پس شما می توانید شکایت کنید.

گزارشی از روند اعتصاب سراسری کارگران پروژه ای!

با دعوت کارگران پروژه ای از سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران جهت فعالیت در پروژه های نفتی، سندیکا از سال ۹۵ در پارس جنوبی مستقر و تلاش برای رفع مشکلات این کارگران با درج خبرهایشان آغاز شد. پس از ۲ سال در ۱۵ تیرماه ۹۷ با انتشار فراخوانی «از کلیه کارگران پروژه ای پارس جنوبی دعوت به عمل می آید روز جمعه به تاریخ ۱۵ تیرماه ۱۳۹۷ راس ساعت ۱۸ در سه راهی عسلویه جهت شرکت در اعتراض صنفی و رسیدگی به مسایل و مشکلات کارگران پروژه ای به ویژه عقب افتادن حقوق ها، دستمزدهای کم و حوادث شغلی، به گونه ی فرهنگی و بدون هیچگونه خشونت یا درگیری با ارگان های دولتی مانند سپاه و بسیج و نیروی انتظامی تشریف فرما شوید» این تجمع که در سکوت کامل شکل گرفته بود پس از پایان به دستگیری ۴ نفر از کارگران منجر شد که پس از ۱۰ روز با وثیقه های ۸۰ میلیونی موقت آزاد و در دادگاه سه نفر تبرئه و یک نفر دیگر به یکسال و نیم حبس محکوم شد.

این اتفاق ما را بر آن داشت تا شیوه دیگری را جهت اعتراض هایمان برگزینیم و با نوشتن نامه به مسئولین عسلویه، شرکت نفت، صدا و سیما، نمایندگان مجلس از آنان کمک بگیریم. آنچه اتفاق افتاد سکوت بود و سکوت. با تحریم کارگری پیمانکاران و شرکت های بدحساب شکل دیگری از مبارزه با اجحافات انجام گرفت، اما هنوز موثر نبود. لذا در ۵ مرداد ۱۳۹۹ در فراخوانی به کارگران اعلام شد از ۱۱ مرداد پروژه ها را به قصد خانه هایشان ترک کنند.

از ساعات اولیه روز ۱۱ مرداد ۹۹ کارگران در پالایشگاه پارسیان سپهر لامرد، پتروشیمی رازی ماهشهر، شرکت اکسیر صنعت در فاز ۱۳ در اسلکه تنیک، شرکت سینا صنعت در پتروشیمی پارس فنل، شرکت آذران گستر و شرکت آویژه صنعت در پالایشگاه نفت سنگین قشم، سیکل ترکیبی ارومیه، پتروشیمی سبلان، شرکت تناوب در فاز ۱۴، شرکت پتروهمگام ماهشهر، شرکت کاویان نیروی ارگ، شرکت آزمون فلز، پتروشیمی بوعلی، پتروشیمی هنگام، پالایشگاه آبادان شرکت Igc، کارگران شرکت های فاز ۲۲ و ۲۴ از جمله کارگران شرکت آریا ماهان، دست از کار کشیده یا در خوابگاههای خود ماندند و یا در محوطه نشسته اند و یا پروژه ها را ترک کرده به خانه های خود رفتند.

کارگران خواستار دستمزدی در خور کارشان، وضعیت مناسب خوابگاهها و حمام و سرویسهای بهداشتی و از همه مهمتر عقب نیافتادن حقوق هایشان به مدت چندین ماه، رد شدن لیست بیمه با حقوقی که کار می کنند نه به قیمت کارگر ساده بودند. قبل اعتصاب لیست حقوق های مصوب به کارفرمایان ارایه گردید تا قبل از اعتصاب اجرایی شود. کارگران عهد کرده اند تا دستیابی به همه حقوقشان به پروژه ها باز نخواهند گشت. در همین روز ۱۱ مرداد فدراسیون جهانی اینداستریال با انتشار اعلامیه ای حمایت خود را از خواسته های کارگران اعلام نمود.

از روز دوم ۸۰۰ کارگر پتروپالایش کنگان، کمپ امام حسین فاز ۱۳، پالایشگاه لامرد جوشکاران گروه درخشنده و جاور، نیروگاه بیدخون، شرکت جهانپارس ایلام مهران، پتروشیمی جم، نیروگاه سیکل ترکیبی مشهد مینا بویلر، شرکت ارتو پارت پیمانکاری باقری، پالایشگاه اصفهان، فاز ۱۴ پیمانکاری مطوری، نیروگاه سیکل ترکیبی تبریز هم جوشکارها وهم فیتزها، گروه پیمانکاری آریا نگین خوزستان NGL پالایشگاه جفیر در اهواز، فولاد سنگان پیمانکاری قیصری، شرکت فولاد کوشان، پتروشیمی سبلان، نیروگاه برق رودشور تهران، فاز ۱۴ پارس جنوبی، فازهای ۲۲ و ۲۴، فاز ۱۳ شرکت لیدما، پالایشگاه ماهشهر شرکت تهران جنوب، شرکت آسفالت طوس دشت آزادگان، نیروهای آذران گسترپالایشگاه نفت سنگین قشم، نیروگاه سیکل ترکیبی پارس جنوبی، پتروشیمی هنگام، پیمانکاری های قرارگاه خاتم فاز های ۲ و ۳، شرکت حلقه صنعت ایرانیان (پایپینگ)، پیمانکاری طریفی، شرکت های اصفهانی چون عمران صنعت فرزین مرادی، رگبی پویا، نصب گیل صنعت، کیهان پارس، در فاز ۲ و ۳ دی ام سی پیمانکاری کیانپور با کارفرمایی شهید رجایی، با اراده کارگران تعطیل شد!

در روز چهارم اولین پیروزی کارگران به دست آمد. در نیروگاه ایرانشهر، کارگران بعد از دو روز اعتصاب قصد ترک کارگاه را داشتند که کارفرما اعلام کرد با تمام خواسته های آنها موافقت نموده و تمام حقوق ها را طبق کمپین قبول دارد. جوشکاران با پایه حقوق ۱۲ میلیون تومان قرارداد امضا خواهند کرد.

از روز ششم کارگران نیروگاه برق سیلان اردبیل شرکت نصب نیرو، سیکل ترکیبی هریس تبریز بیشتر فازهای عسلویه به گورستان خودخواهی های کارفرمایان تبدیل شدند. خبر خوشی که امروز بار دیگر کارگران را شاد کرد پرداخت حقوق تیرماه در شرکت صنعت پژوهان در تنبک فاز ۱۳ و ۴ ماه حقوق عقب افتاده شرکت تنش گستر در نیروگاه پارس جنوبی است. با این حساب کارگران دستمزد عقب افتاده ندارند. این اولین خواسته کارگران است و باید به همه شرکت ها سرایت کند. اما کارگران تا نتیجه ندادن خواسته هایشان به سرکار باز نخواهند گشت.

در هشتمین روز اعتصاب «ایرج خرمدل، مدیرعامل سازمان منطقه ویژه عسلویه با ارسال نامه ای به مدیران عامل شرکت های شاغل در پارس جنوبی از تشکیل تیم بازرسی برای بازدید از کارگاه ها، کمپ های مسکونی و سرویس تردد کارکنان پیمانکاران و کارگران خبر داده و اعلام کرد: باید حقوق کارگران و پیمانکاران حداکثر تا پنجم هر ماه پرداخت شود و با مدیران و شرکت هایی که ضوابط پرداخت حقوق را رعایت نکنند، برخورد قانونی خواهد شد.» امیدواریم که اینگونه باشد و نه یک ژست طرفداری از کارگر. اگر صداقتی هست می توانند از همه شرکت ها بخواهند که لیست تسویه حقوق کارگرانشان را برایش بفرستند.

در دهمین روز اعتصاب کارگران شرکت آبادراهان پالایشگاه آبادان مستقر در فاز دو با همه جان سختی بالاخره به اعتصاب پیوستند. دشت عباس ان جی ال شرکت فرایندساز پیمانکاری مسلم شیرانی هم به اعتصاب پیوست. پیمانکاری پارس فنون در طرح توسعه فاز ۳ و ۲ از شنبه راهی خانه هایشان شده اند. کارگران شرکت سینا صنعت (احمدپور) با تمام وعده های داده شده از سوی آقای احمدپور حاضر نشدند پشت برادران خود را خالی کرده، سرکار بروند در یازدهمین روز دیروز در اقدامی هماهنگ لیست خواسته های ۱۰۰۰ کارگران معترض با کدملی شان برای بعضی از نمایندگان مجلس و نهادهای مسوول فرستاده شد تا هرچه زودتر به موضوع خواسته های کارگران از سوی مسوولین ذیربط پرداخته شود. تا امروز ۱۵ هزار کارگر به اعتصاب پیوسته اند.

در چهاردهمین روز اعتصاب تجمع و تحصن کارگران فولاد جهان آرا واقع در شهرک صنعتی خرمشهر و تلاش برای افزایش حقوق موجب دلگرمی کارگران شد.

در ۱۷ مین روز اعتراض سراسری شرکت پایندان در فاز ۱۴ اقدام به واریز حقوق های عقب افتاده کرده است ولی کارگران به کار بازنگشته اند. شرکت oiec در فاز ۲۱ و ۲۲ که همیشه با اعتصاب حقوق کارگران را می داد در این ماه، سه ماه حقوق همزمان را با کارگران تسویه کرده است. در ۲۰ مین روز اعتراض، کارگران شرکت IDC دشت عباس دهلران امروز با تعطیل کردن پروژه به یاری برادران خود آمدند.

۲۱ مین روز اعتصاب پیروزی کم کم چهره نشان می دهد، در پتروشیمی مرجان و سبلان قرارداد ها بر طبق لیست اعلامی کمپین بسته می شود. همچنین شرکت دی پلیمر آراین هم چند روز پیش فیتر با ۹ میلیون تومان استخدام نمود.

۲۲ امین روز اعتراض سراسری ، با توجه به ارسال نامه با ۱۰۰۰ امضا که با نوشتن کد ملی تان برای مسوولین فرستاده بودیم فعلن به این نتیجه رسیده است: «از دفتر ریاست جمهوری با نماینده کمپین تماس گرفته شد و اعلام گردید که این نامه در کارتابل رییس جمهوری ثبت شده است. همچنین از سوی دفتر ریاست قوه قضاییه تماس گرفته شد و جویای موضوع شدند که نماینده کمپین مشکلات شما را ریز به ریز عنوان کردند و قرار شد نماینده کمپین با دفتر ایشان در تماس باشند»

۲۵ مین روز اعتصاب، تمامی پیمانکاران نیروگاه سیکل ترکیبی شیروان اعتصاب کرده و کارگاه هایشان را تعطیل کردند. این پیمانکاران که دیگر توان اعتراضات کارگران را ندارند به دلیل عقب افتادن پول صورت وضعیت هایشان دست به این اعتصاب زده اند. بی تردید پیمانکاران دیگری هم به صف این پیمانکاران خواهند پیوست و شرکت های مادر را مجبور خواهند کرد که قیمت ها را بالا ببرند.

۲۸ مین روز اعتراض سراسری به دزدی آشکار کارفرمایان از سفره خانواده های کارگران پروژه ای در ۷ شهریور ماه همچنان ادامه داشته و پیروزی هایی اتفاقی افتاده

است. خبر اول اینکه کنفدراسیون جهانی ایندستریال به درخواست سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران دیروز با انتشار بیانیه ای از اعتصاب کارگران پروژه ای حمایت مجدد کرده است.

خبر خوب دیگر اینکه با توجه به اعلام دستمزدها و شرایط کار توسط کمپین پنجم بخشی از شرکت ها و پیمانکاری ها با کارگران طبق شرایط کمپین قرارداد بسته و کارگران روانه کار خواهند شد. از جمله شرکت پاسیان ایده نما، شرکت مهندسی و ساخت آرسن توسعه، شرکت فنی مهندسی ساتراپ صنعت راندمان در پتروشیمی سبلان، پیمانکاری افشین شجاعی، داریوش بهرود، حاجی قلی امینی.

##نه_به_گرسنگی! خواستن توانستن است!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، ۳۱مین روز اعتراض سراسری برای کوتاه کردن دست خبیث کارفرمایانی که به کارگران اجحاف می کنند در ۱۰ شهریور ماه همچنان ادامه داشته و پیروزی چهره خود را نشان می دهد. خبرهای خوش اینکه در ماهشهر پیمانکاران با کارفرمایان جلسه گرفته و سی درصد به قرارداد پیمانکاران اضافه شد. پس از این جلسه پیمانکاران به کارگزارانش اطلاع دادند با حقوق های کمپین موافقت و عیدی و سنوات را هم لحاظ خواهند کرد. در فاز ۱۴ پیمانکاری لیموچی شرکت تهران جنوب کارگزارانش با حقوق کمپین سرکار خواهند رفت. در پتروپالایش شرکت گاما و شرکت زاگرس نصب هم تمام حقوقها را براساس لیست جدید کمپین با کارگران بسته اند. همچنین در نیروگاه فردوسی کارگران پروژه ایش همه به کمپین پیوسته و از نیروگاه بیرون آمده در خانه هایشان مانده اند. متأسفانه با خبر شدیم بوی بد گاز در نخل تقی مردم را دچار تنگی نفس و حالت تهوع نموده است. به کارگران و خانواده هایشان هشدار می دهیم ماسک هایشان را مرطوب کرده و حداقل امکان از خانه بیرون نیایند. کارشناسان سندیکایی آلودگی تاسیسات پارس جنوبی در عملویه را منشا انتشار بوی بد گاز در شهر نخل تقی میدانند.

برادران کارگر، با اتحاد و صبر پیروزی چهره خود را به ما نشان خواهد داد و شرمندگی پیش زن و فرزندانمان را بعد این پیروزی و افزایش حقوق نخواهیم داشت. کارفرماها نمی توانند به جای ما کار کنند و داربست بسته و فیتز کنند و جوش بدهند و عایق کاری و برقکاری انجام بدهند. چرا که اگر می توانستند تاکنون کرده بودند. پس بیا بید زحمات خود را ارزش گذاشته با حقوق و شرایط مصوب کمپین سرکار برویم.

برادران کارگر، صبور و هوشیار باشیم و گول شایعات را نخوریم. پیروزی آغاز شده است.

از هفت تپه چه خبر؟

مصاحبه یوسف بهمنی با امتداد بازنشر: کانال مستقل کارگران هفت تپه

یوسف بهمنی، فعال کارگری و یکی از سخنرانان اعتراضات کارگری هفت‌تپه با اشاره به وضعیت مطالبات کارگران و جلسات نمایندگان کارگری در مجلس در گفتگو با امتداد، اظهار داشت: پس از قریب به دو ماه اعتراضات به حق، قانونی و کاملاً صنفی کارگران شرکت هفت‌تپه، جلسات خوبی با حضور فعالین کارگری، نمایندگان مجلس، وزیر اقتصاد و سایر مسئولین ذیرط در مجلس داشتیم و صحبت‌های خوبی نیز در خلال آن مطرح شد. متأسفانه در سومین جلسه، دژپسند، وزیر اقتصاد مسائلی را مطرح کرد و مانع بیان مطالبات از سوی کارگران شد که چندان جالب نبود و حتا، اعتراض ما به قدری بود که حضور حراست مجلس با وساطت منتفی شد. با این حال، با بازدید میدانی تعدادی از نمایندگان کمیسیون اصل نود، نمایندگان دیوان محاسبات و سازمان بازرسی کل کشور و البته، نماینده وزارت صمت، قول‌ها و وعده‌هایی در راستای حل مشکلات کارگران مطرح شده که امیدواریم در حد حرف باقی نماند.

از وقتی این بازدید صورت گرفته ... آقایان استاندار، فرماندار و دادستان شهرستان بیانیه داده‌اند که با پیگیری‌های فراوان، این اتفاق صورت گرفته و کارگران به کار خود بازگشته‌اند. این در حالی است که حتا به رغم ادعای برخی مبنی بر بازگشت به کار کارگران پس از وصول مطالبات، همچنان حقوق ماه‌های تیر و مرداد به صورت معوق باقی مانده و سایر مطالبات کارگران نیز کماکان بر زمین مانده است. سوال ما این است که اگر به گفته آقایان، پیگیری‌های فراوان دوستان باعث این مسئله شده، پس ما که بیش از دو ماه به همراه خانواده‌هایمان برای بیان اعتراضات قانونی و صنفی در کف خیابان حضور داشتیم، ول معطل بوده‌ایم؟ به نظر می‌رسد که مسوولین

شهر، کمر به نابودی کارگر بسته‌اند. آقایان عنوان کرده‌اند که کارگران با دریافت مطالبات‌شان به کار بازگشتند. ما کدام مطالبات‌مان را دریافت کردیم؟ همین حالا دوماه حقوق معوق به جز بقیه مطالبات داریم. تازه، مطالباتی نظیر بدی آب و هوا، سختی کار، یکسان‌سازی حقوق، حق غذا، حق سرویس ایاب و ذهاب که جای خود.

پس از این بازدید، آقایان تضمین کرده‌اند که دفترچه بیمه کارگران تا پایان سال جاری، منوط به انجام امور اداری آن توسط شرکت صادر شود که متأسفانه، شرکت همین کار را هم انجام نداده است. همچنین، ظاهراً مقرر شده که اگر خلع ید از بخش خصوصی تا نیمه دوم شهریورماه صورت نگیرد، سازمان بازرسی و دیوان محاسبات، راساً در خصوص آن اقدام کنند.

بدهی ۶۵۰ میلیاردتومانی هفت‌تپه به سازمان تامین اجتماعی

در ابتدای حضور اسدبیگی در شرکت به عنوان نمونه، میزان بدهی به سازمان تامین اجتماعی بالغ بر ۱۵۰ میلیاردتومان بود که با گذشت ۴ سال از آمدن آقایان، این بدهی به اذعان نماینده سازمان، اکنون به ۶۵۰ میلیاردتومان رسیده و با انباشت بدهی‌ها و دو برابر شدن بدهی هزینه انرژی، نظیر برق و گاز در شرکت روبرو هستیم.

اکنون، یکی از اصلی‌ترین مطالبات کارگران، بازگشت به کار ۵ کارگر اخراجی شرکت بوده و درخصوص آن از موضع‌مان عقب نخواهیم نشست. البته پس از بازدید اخیر نمایندگان کمیسیون اصل ۹۰ مجلس، محمد خنیفر و سایر کارگران اخراجی به ستاد خبری وزارت اطلاعات رفتند تا زمینه بازگشت به کار آن‌ها فراهم شود و البته تاکنون هیچ خبری از نتیجه این حضور به ما نرسیده و خروجی تا این لحظه نداشته است.

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از ذوب آهن

۱- مشکل نیروهای خدماتی ذوب آهن!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به شیوع بیماری کرونا در کشور، نظافت و ضد عفونی کردن ساختمان ها، سرویس های بهداشتی، روشویی ها و معابر ذوب آهن هم به مشکلات کارگران خدماتی اضافه شده است. دلیل این فشار کاری نیز کمبود نیروی انسانی در این بخش است که مدیریت از سال گذشته تاکنون نسبت به استخدام نفرات جدید و رفع این فشار کاری اقدامی نکرده است و تمامی بار این نظافت و ضد عفونی کردن را به دوش تعداد اندک کارگران خدماتی نهاده است. همین کمبود نیرو در انبارهای ذوب آهن به شدت مشاهده می شود و باعث طولانی تر شدن زمان تحویل لوازم مورد نیاز سالن ها از انبار گردیده است.

طولانی شدن زمان تحویل باعث رکود و پایین آمدن تولید خواهد شد. موضوعی که درکش برای مدیران سخت است

۲- مشکل ماسک در ذوب آهن!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به گزارشات قبلی که کارگران برایمان فرستاده بودند و اعلام کردند که از اسفند ماه سال گذشته تا پایان خرداد ماسک مورد نیاز کارگران تامین نشده است، متأسفانه تا هنگام انتشار این گزارش هنوز موضوع ماسک و ژل ضد عفونی کننده حل نگردیده است و توزیع آن را با موج دوم کرونا مطلوب و مناسب نیست. این در حالی است که شرکت از منابع مالی خوبی برخوردار است و سود ۵۵ درصدی را سال گذشته در خزانه خود دارد و مشکلی به لحاظ تامین مالی برای این قضیه ندارد.

ذوب آهن سالهاست که از استخدام نیرو در بخش های مختلف خودداری کرده و این موضوع موجب گردیده تا فشار کاری بر روی باقی کارگران بیفتد تا مدیریت از سود ۵۵ درصدی افتخار کرده و مقادیر زیادی را خرج مدیریت بی عرضه خود کند. افتخاری که ذره ای در دستمزدهای کارگران مشاهده نمی شود. به گمان ما، جان کارگران برایشان ارزش آن چنانی ندارد.

۳- نمایندگان!!! کارگران ذوب آهنی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، نشست های هم اندیشی نمایندگان کارگران!!! ذوب آهنی با مدیران ذوب آهن هر هفته برگزار می شود که به صورت ارایه مشکلات کارگران به مدیران نیست بلکه نشست و گوش کردن به حرف های آقایان است و بس. مثلاً این به اصطلاح نمایندگان از مدیران نمی پرسند که چرا ماسک و ژل ضد عفونی کننده در شرکت بزرگی چون ذوب آهن به اندازه نیست؟ چرا مشکلات تاسیساتی و تعویض شیرآلات فرسوده قسمت های مختلف کارخانه که بسیار پیش پا افتاده است باید عقب بیفتد تا صدای اعتراض کارگران را در پی داشته باشد. چرا از سودهای حاصله از زحمت کارگران برای ذوب آهن و ذوب آهنی خرج نمی شود؟؟

فقط در ۳ ماهه اول امسال سود خالص تاسیکو ۷۵ درصد بوده است. این سودها کجا هزینه میشوند که پول برای ماسک و ژل نیست؟

ماجرای عرضه سهام سلیم به کارکنان ایران خودرو!

ایران خودرو

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، از سال ۹۵ شرکت تعاونی اعتبار ایران خودرو، ۳۰ درصد سهام شرکت سرمایه گذاری سلیم را خریداری کرد، که سازمان بورس به این واگذاری ایراد می گیرد که شرکتهای با ماهیت تعاونی، بایستی بخشی از سهام را به اعضای تعاونی (اعتبار) اختصاص بدهند. در سال ۹۵ طی قراردادهای و برگه هایی که توسط کارگران امضا شد، به هر کدام از پرسنل، سهام سلیم تعلق گرفت. قیمت یک واگذار شده به هر نفر (که حدود ۲۶۰۰۰ سهم می باشد) (حدود چهار میلیون و نیم بود که طبق قرارداد، مقرر گردید که تعاونی اعتبار این مبلغ را به جای کارکنان پرداخت کند و تا سال ۱۴۰۲ از محل سود سالیانه شرکت سلیم، این بدهی تسویه بشود. منتها امسال، تعاونی اعتبار در اقدامی فریبکارانه اعلام کرد که در این چهار سال، سلیم سود نداشته و تعاونی اعتبار که تقبل پرداخت هزینه ی سهام را کرده بود، به پولش نرسیده و این مبلغ، با توجه به دیرکرد آن، الان ۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان شده است.

اکنون تعاونی اعتبار اعلام کرده که هر کسی که می خواهد سهامش از رهن تعاونی خارج گردد، بایستی مبلغ ۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان را تسویه کند. که عده ای متأسفانه این کار را انجام دادند. حالا دوباره اعلام کرده که تعاونی اعتبار می تواند این مبلغ نه میلیون را تقسیط کرده و ده ماهه از فیش کارگران کم کند. اگر کسی هم نمی خواهد، بایستی تا سال ۱۴۰۲ صبر کرده تا سهام آزاد بشود.

سوال اینجاست که وقتی شرکت سلیم به تعهد خودش عمل نکرده، چرا بایستی کارکنان شرکت این مبلغ را بعد چهار سال که حدود دو برابر هم شده، بپردازند؟؟

وضعیت در ایران خورو چگونه است؟

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به شیوع موج دوم کرونا در تهران تب سنجی در هنگام ورود کارکنان به شرکت برچیده شده است. رستوران شرکت غذاهای تکراری چون عدس پلو و تن ماهی را به کارگران در هفته دو روز می دهند که بسیار بی کیفیت بوده و اکثر کارگران از خوردن آن خودداری می کنند. این در حالی است که شرکت ایران خودرو مدعی تنوع غذایی و بالا رفتن کیفیت غذاست. از طرف دیگر مخزن مایع دستشویی سرویس بهداشتی سالن بدنه ۲۰۶ خراب شده و مسوولین ذیربط اقدامی برای رفع خرابی نمی کنند.

در همین حال کارگران موتورسازی ۳ از سر و صدای بیش از حدی که در زیر زمین آب ماستیک سالن تعمیرات موتورسازی ۳ است ناراحتند و بارها به مدیریت و مسوولین گفته اند باید این سالن با شیشه های دوجداره محافظت شود. اما شرکت هیچ حرکتی برای بهبود وضعیت کارگران نمی کند. شرکت علاقه ای برای هزینه کردن برای بهبود شرایط کار ندارد.

وضعیت مطالبات معوقه ی کارگری در مجتمع مس سرچشمه

بنا به گزارش دریافتی از گزارشگر پیام سندیکا در مجتمع مس سرچشمه، وضعیت پرداخت های کارگری در مجتمع مس سرچشمه به نفعات پیمانکاران مطابق ذیل کماکان مطلوب نیست شرح این مطالبات بدین نحو است:

- شرکت فولمن بخشی از پرسنل تسویه حساب شده ی خود از پایان سال گذشته و نیز عده ای از اردیبهشت ماه سال جاری را بدون پرداخت مطالبات رها نموده است؛ مراتب اعتراض نفعات مذکور تا حراست مجتمع مس سرچشمه در حال پیگیریست. این شرکت نسبت به پرداخت حقوق پرسنل مشغول به کار خود تا خرداد ماه اقدام کرده است.

- شرکت سبا فام کماکان از اردیبهشت ماه سال ۹۷، مجموعه ای از بدهی ها را به پیمانکاران باقی نهاده و با وجود خاتمه یافتن کار این شرکت در سال گذشته، هنوز اقدامی در این زمینه انجام نپذیرفته است.

- مشاور مبینا مربوط به طرح توسعه ی تغلیظ و خردایش دره زار، از خردادماه سال جاری حقوق پرسنل خود را پرداخت ننموده است.

- شرکت نیپک پیمانکار پروژه ی توسعه ی هوود نسبت به پرداخت مطالبات پیمانکاران دست دوم خود اقدام ننموده و پیمانکاران مذکور چندین ماه است قادر به پرداخت حقوق پرسنل خود نیستند.

- شرکت نیرو صنعت سرچشمه از ابتدای خرداد ماه، حقوق پرسنل خود را پرداخت نکرده است.

- شرکت رامپکو پیمانکار پروژه ی خردایش نسبت به به روز رسانی حقوق پرسنل خود اقدام نموده است.

- شرکت دژپل سمندگان پیمانکار در معدن مجتمع مس سرچشمه، تا کنون نسبت به تسویه نفعات معدود اخراج شده از مرداد ۹۸ و پرداخت مطالبات آنها اقدام نکرده است.

گزارشگر پیام سندیکا-مجتمع مس سرچشمه

اخبار پروژه های نفتی!

۱- پیمانکاران و زورگویی به کارگران!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، طی خبرهای رسیده به این سندیکا بعد از افزایش حقوق سال جدید بخشی از کارفرمایان اعلام کردند که بیش از ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان دستمزدی پرداخت نخواهند کرد. برای مثال پیمانکار بیمارستان مدنی کرج برای ۱۲ ساعت کار و فقط ۲ جمعه تعطیلی با حقوق بدون حساب کردن اضافه کاری ها فقط حقوق اعلامی از سوی وزارت کار را پرداخت خواهد کرد و هر کسی ناراضی است ترک کار کند.

در این پیمانکاری به جای ۱۵ کارگری که اداره بهداشت کرج معین کرده فقط ۹ کارگر کار می کنند و کار ۶ کارگر دیگر بر دوش این کارگران است. در اینگونه پیمانکاری ها حقوق ها همیشه ۳ ماه عقب می افتد و از سرویس رفت و آمد و یا پرداخت هزینه اش خبری نیست.

۲- به این بردگی دیگر تن نمی دهیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در کشتی سازی بندرعباس، شرکت نیک تلاش داراب گرد، به پیمانکاری موتمن به جوشکار پلایت عکسی ۴ میلیون تومان بیشتر نمیدهند. غذا اقتضاح و سرویس بهداشتی ها پر لجن است. کارگران را با نیشان به سرکار میبرند. فاضلاب حمام ها همه لجن زده بالا و متاسفانه کارگران دزدکی به حمام کمپ های دور بر برای شستشو می روند. خوابگاهها کثیف و غیربهداشتی است و پتوها سیاه شده و جانوران موزی در آن لانه کرده اند و از سمپاشی خبری نیست. از رعایت موارد مقابله با بیماری کرونا هم حرکتی دیده نمی شود. اعتصاب سراسری کارگران پروژه ای برای

بهبود این گونه وضعیت ها است. گروه پایپینگ و اکیپ پروژه های ها همگام با سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران این شرکت و پیمانکار را تحریم کارگری کرده و از کارگران می خواهد نه تنها برای بهبود وضعیت خودشان این پروژه را ترک کنند بلکه این شرکت و پیمانکارش را با تحریم شاید به راه انسانیت بکشانند تا پول حرام برای خانواده هایشان نبرند.

۳- این روزگار کارگر پروژه ای است!

ساعت پنج صبح بیدار میشوم. به زور بتوانی دو لقمه صبحانه کره مربا که روی هم پنجاه گرم نمی شود را خورد. این صبحانه ای است که باید بخوری و تا ظهر کار کنی. بعد سوار یک مشیت سرویس فرسوده و بدون کولر باید تا در گرمای ۵۵ درجه کار کنی. توی ارتفاع با وضعیت ناایمن کار می کنی، سر ظهر چشمت به برنج و مرغ گندیده ای که تا در غذا را باز میکنی بوی لاش مرده را می دهد، را مجبوری بخوری. آن هم در گرد و خاک و گرمای گلو گیر. خیس عرق و غذای بی کیفیت را تا یک ربع باید با آروغ های ترش بیرون بدهی و نمی توانی روی خاکی که دراز کشیده ای چشمی روی هم بگذاری. دوباره شکنجه شروع می شود. در گرمای ۶۰ درجه کار می کنی عرق از چهار ستون بدنت بیرون می زند. صد بار در هوای شرعی برق می گیردت و یا از گرما غش می کنی. بدون اینکه تغذیه ای در بین باشد. تا لحظه آخر باید کار کنی اگر پنج دقیقه زودتر تعطیل کردی جوری نگاهت می کنند که از صد تا فحش بدتر است. بعد با همان سرویس بدون کولر بشینی روی صندلی های پر از گرد و خاک. از بس تمیز هستند!! تازه باید بروی توی صف شلوغ حمام که برای هر ۳۰ الی ۴۰ نفر یک حمام هست. بایستی با بی حالی شلوار لی و پیراهنت را بشوری اونهم در حمامی کثیف که گاه فاضلاب با بوی گندش در هوای شرعی زده است بالا. این شکنجه تمامی ندارد. شام سوسیس یا ماکارانی بدرد نخور بخوری. خدا شاهده ما جلوی گربه گذاشتیم لب نزد. این روزگار کارگر پروژه ای است که روزی ۴۰ اینچ لوله جوش می دهد و ۴ ماه است حقوق نگرفته و تازه شرکت با قلدری می گوید ناراحتی برو بعدن بیا

تسویه. بعدنی که شاید بخشی از پولت را ندهند و آن قدر فردا فردا بکنند تا عطایش را به لقایش ببخشی .

برادران کارگر. کمپین اعتراض سراسری به دزدی آشکار کارفرمایان می خواهد ما را از این وضعیت خلاص کند. متحد باشیم و صبور تا حق مان را بگیریم و از روی زن و فرزندان شرمنده نباشیم.

۴- وضعیت در پروژه کوهپایه اصفهان!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در پروژه کوهپایه اصفهان واقع در پالایشگاه اصفهان حقوق کارگران بسیار پایین است و کسی بیش از ۶ میلیون و نیم نمی گیرد. با آنکه بخشی از کارگران به کمپین پیوسته اند و سرکار نرفته اند اما کارفرمایان همچنان در مقابل خواسته های کارگران مقاومت می کنند. حقوق جوشکار فول تست در پالایشگاه اصفهان ۵۵۰۰ حداکثر است. حقوق فیتزر ۴۵۰۰، فورمن فیتزر و فورمن جوش ۶ الی ۷ میلیون ، مونتاژکار ۳۴۰۰ الی ۴ میلیون.

متأسفانه مشکلی که در پروژه های اصفهان و تهران داریم این است که خیلی ها با حقوقهای پایین کارکرده و دلیل شان هم خوبی آب و هواست و چون خانه هایشان نزدیک است به این حقوق راضی هستند. در این پروژه ها از خوابگاه و غذا خبری نیست. و یا اگر بدهند بسیار بی کیفیت است.

وضعیت مقابله با بیماری کرونا و اجرای پروتکل های بهداشتی در اصفهان اصلن رعایت نمی شود. حتا در محل های کار یک بشکه آب خالی هم نیست برای شستن دستها و کارگر حداقل باید در گرمای ظهر يك كيلومتر پیاده روی کند تا به آب برسد. متأسفانه وضعیت بهداشت افتضاح است.

تیغ اخراج بر گردن کارگران شیشه!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کارخانه شیشه تابش واقع در شهراراک از ۳۰ کارگر سال گذشته خود ۱۲ نفر را در خرداد ماه اخراج کرده است. در این کارخانه کارگران یک ماه حقوق عقب افتاده دارند و با توجه به اخراج های صورت گرفته فشار کاری بر روی کارگران باقی مانده افتاده است و از یک کارگر به جای سه نفر کار می کشند.

کارگران قدیمی و جدید همگی حداقل حقوق را دریافت می کنند. رعایت موارد بهداشتی پیشگیری از بیماری کرونا در این شرکت ضعیف اعمال می شود.

وضعیت نامطلوب کارگران شیشه!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کارخانه شیشه واقع در شهر گرگان به مالکیت آقای رحیمیان از ۲۰ کارگر خود اقدام به اخراج ۸ نفر در سال جاری کرده است. در این کارخانه از مزایای کارگری مصوب وزارت کار خبری نیست و فقط لیست بیمه کارگران را رد می کند. ساعت کار در این کارخانه ۱۰ ساعت و برای این ۱۰ ساعت کار حداقل حقوق بدون مزایایی چون حق اولاد، حق مسکن.... داده می شود. در این واحد تولیدی رعایت موارد بهداشتی مقابله با بیماری کرونا در حد بسیار پایینی قرار دارد.

کارگران شیشه همچنان اخراج می شوند!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در کارخانه شیشه صالح محمد واقع در انار کرمان از ۲۲ کارگر ۲ نفر در سال جاری اخراج شدند. حقوق ها ماهها به عقب میافتد و رعایت بهداشتی خاصی در دوران شیوع کرونا در این کارخانه وجود ندارد. در کارخانه شیشه شفق واقع در شمس آباد قم از ۳۰ کارگر سال گذشته ۸ نفر در خرداد ماه اخراج شدند. ساعت کار در این کارخانه ۱۲ ساعت برای حداقل حقوق است و اضافه کاری ۴ ساعته جزو ساعات کار با دستمزد حداقلی محسوب می شود. از مزایای کارگری و رعایت موارد بهداشتی برای مقابله با بیماری کرونا در این کارخانه خبری نیست.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است:

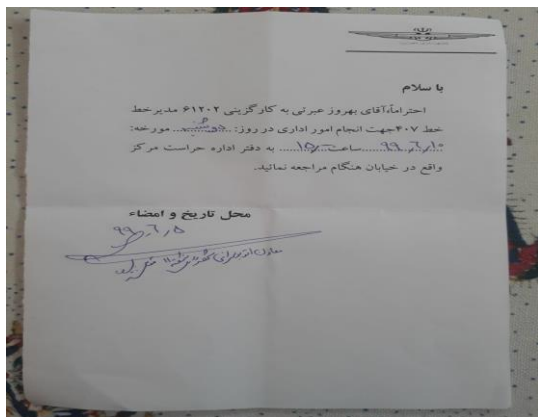
◆ مقابله با سیاست های ویرانگر و ضدکارگری صرفاً با مبارزه ی متحد کارگران در سندیکاهای کارگری و در راستای تأمین نیازهای بی درنگ زحمتکشان و به ضد سیاست آزادسازی اقتصادی ممکن خواهد شد. سازمان دهی چنین مبارزه یی، فقط با متحد شدن در سندیکاهای کارگری و ایجاد سندیکا در کارگاهها و کارخانه ها ممکن خواهد بود.

اخبار کارگری شرکت واحد به نقل از کاتال تلگرامی سندیکای واحد

اعتراض چراغ روشن تعدادی از اتوبوس های بی آر تی سامانه یک شرکت واحد

امروز ۲۸ مرداد ماه تعدادی از رانندگان شرکت واحد خطوط بی آر تی سامانه یک (خط پایانه تهرانپارس به پایانه آزادی) به نشانه اعتراض به عدم پرداخت بموقع حقوق ازسوی مدیریت، چراغ های اتوبوس های خودشان را روشن کرده اند.

تهدید و فشار مدیریت و حراست بر کارگران معترض شرکت واحد

مدیریت ناکارآمد شرکت واحد اتوبوسرانی تهران پس از اعتراضات ماه‌های گذشته رانندگان و کارگران نسبت به تاخیر در پرداخت حقوق، بجای رسیدگی به خواسته بحق کارگران و پرداخت سر وقت حقوق، رانندگان و کارگران معترض را با تغییر جغرافیایی محل کارشان و تغییر شیفت کاری‌شان همچنین احضارشان به حراست تحت فشار قرار می‌دهند تا در اعتراضات آتی شرکت نکنند. همکار زحمت‌کش بهروز عبرتی که محل کارش در میدان جمهوری بود در همین راستا محل کارش به میدان بهارستان تغییر یافته و پس از حدود چهار سال شیفت ثابت صبح شیفت کارش عصر شده همچنین از طرف حراست احضار و تهدید شده است. اما این همکار به حراست گفته اعتراض به تاخیر در پرداخت حقوق حق‌مان بوده است و اگر می‌خواهید اعتراضی نباشد حق کارگران را پرداخت کنید.

سندیکا تهدید و فشار بر رانندگان و کارگران شرکت واحد را که به دلیل شرکت در اعتراضات صورت می‌گیرد قویاً محکوم می‌کند و اعلام می‌دارد مدیریت مسئول عواقب ناشی از این سوءرفتارها در مورد کارگران خواهد بود

حال روز کارگران فرش دستباف خوب نیست!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، طی دهسال گذشته هر روز وضعیت صنعت فرش دستباف نامناسب‌تر از روز قبل می‌گردد. این فقط سیاست‌های تحریمی دولت‌های ستمگر نیست که به این صنعت ضربه زده است بلکه سیاست‌های مخرب اقتصادی، قاچاق و رقیبی قدرتمند که از دهه شصت با بردن استادکاران فرشباف تبریزی به کشور چین به رقیبی برای صنعت فرش دستباف ایران در جهان تبدیل شده است و حتا تا بدانجا پیش رفته‌اند که شهری به نام کاشان و مخصوص تولید فرش ساخته‌اند. هر چند که ذوق و ابتکار در میان کارگران فرشباف هنوز در مواردی می‌تواند این قدرت را به تعجب وادارد اما به هر حال روزگار صنعت فرش دستباف ایرانی خوب نیست.

۱- با کمتر شدن هر ساله صادرات فرش به خارج (اروپا و آمریکا) صنعت فرش دستباف با عدم تقاضا روبرو گشت. سیاست‌های سیاسی که منجر به تحریم‌های گسترده گشته است صادرات فرش دستباف به خارج از کشور را دستخوش رکود و صنعت فرش را به ورشکستگی کشانده است.

۲- سیاست‌های سازمان صنایع دستی از جمله متوقف کردن وام و قطع بیمه‌های کارگران، این صنعت را به مرز نابودی و فاجعه وضعیت معیشتی کارگران کشانده است. سوبسید هایشان را در این رشته قطع کرده‌اند.

۳- قاچاق فرش دستباف از مبادی خروجی آذربایجان شرقی آن مقدار نیست که بتواند جان بی‌رمق صنعت فرش را نجات دهد و فقط شامل فرش‌های دستباف ابریشم با متر اژ کم می‌شود.

۴- فروش داخلی به دلیل گران شدن مواد اولیه و گران‌تر شدن فرش دستباف طبقه متوسط را از خرید آن منصرف کرده که ضربه دیگری به این صنعت بوده است.

۵- کارخانه های بزرگ فرش بافی دستباف مجبور به محدود کردن تولیدات خود شده اند که باعث بیرون رفتن از صحنه تجارت بین المللی شده و بازار خود را از دست خواهند داد.

۶- بسیاری از کارگاههای کوچک فرش دستباف بسته شده و کارگرانش به پیک موتوری و کارهای خدماتی و دست فروشی برای گذران زندگی رفته اند.

۷- کارگرانی هم که دستمایه ای دارند تلاش نموده اند که در خانه دار فرش را به پا کرده و مشغول کار شوند که این مورد هم به دلیل سودجویی دلالان فرش و خریداران فرش بیشتر به زیان این کارگران تمام شده به ویژه اینکه از مزایایی چون حق بیمه و عیدی هم محروم گشته اند.

۸- کارخانه های بزرگ فرشبافی مانند عالی نسب که ۲۰۰ کارگر دارد، امسال نه تنها دستمزدها را بالا نبرده اند بلکه به کاهش دستمزدها دست زده اند. برای یک قبال (۱۴۰۰ گره) فقط ۵۰ هزار تومان دستمزد میدهند. در این کارخانه ها مزایای کارگری و حقوق قانونی همچون بیمه، پاداش، عیدی، سنوات، ساعت کار، مسایل رفاهی محل کار خبری نیست. فقط صبحانه و نهار بی کیفیتی را به کارگرانشان می دهند.

۹- با آمدن کرونا، در کارخانه های بزرگ فرش دستباف به هیچوجه رعایت نکات بهداشتی برای مقابله با کرونا انجام نمی شود و از ضد عفونی کردن محل کار کارگران و زدن اجباری ماسک، رعایت فاصله گذاری اجتماعی و اصول بهداشتی در دستشویی ها خبری نیست. کارگران غذای خود را روی تخت فرش بافی می خورند.

سندیکاهای کارگری بر این باورند که :

✓ جنبش کارگری بر پایه برابری، آزادی و همبستگی زحمتکشان پایه ریزی می شود تا بر این روند ویران کننده اخلاق، فرهنگ و اقتصاد که از جانب سرمایه داری تحمیل می شود، نقطه پایان بگذارد.

هدایت تامین اجتماعی به بازار بورس یا کازینو!

سوق دادن تامین اجتماعی به فعالیت هایی از نوع خرید و فروش و یا ورود در بازار بورس و مشابه آنها چه معنی دارد؟ تا آنجا که به بخش بهداشت درمان و دارو مربوط میشود دولت ها و شهرداری ها بعد از انقلاب می توانستند بجای فروش زمین های دولتی بی ارزش به بنیادها و کلان سرمایه داران زمین خوار و دامن زدن به بورس بازی در زمین و مسکن، بخشی از این زمین ها را بطور رایگان در اختیار تامین اجتماعی قرار دهند و با پرداخت بدهی ها و افزایش سهم مشارکتی خود این سازمان را در سوق دادن به سرمایه گذاری در احداث کارخانه های تولید دارو و تجهیزات پزشکی، اصلاح نظام توزیع دارو و درمان و نیز احداث بیمارستان ها و مراکز درمانی در سراسر کشور یاری دهند. بی تردید چنین سیاستی می توانست به هسته مرکزی نظام فراگیر درمان و سلامت همگانی تبدیل شود و در جذب بسیاری از تحصیل کردگان بیکار کشور در رشته های پزشکی موثر افتد! پس چرا بجای استفاده از این توان تخصصی، سازمان تامین اجتماعی را در بازارهای بورس و فعالیت های غیر تخصصی سوق دادند؟ و در عوض این نوع فعالیت های تخصصی را به کلان سرمایه داران و دلالان دختر، پسر، داماد، وزیر و مافیای حکومتی سپرده اند.

دولت می توانست و می بایست بجای فروش ارز به نرخ دولتی به دلالان و کلان سرمایه داران برای ورود دارو و توزیع سودورزانه این نیاز مردمی کشور، واردات کالا و توزیع آن را به نرخ دولتی و در مراکز تامین اجتماعی به رایگان واگذارد، روشن است که در این صورت تامین اجتماعی می توانست در بهداشت و درمان یکی از پیشرفته ترین شبکه بهداشت و درمان برای مردم ایران را به نمایش گذارد. واگذاری این نوع سهام به تامین اجتماعی به نوعی هدایت منابع مالی آن به سوی کلان سرمایه داری و دلالی است. منابعی که متعلق به کارگران و بیمه شوندگان این سازمان است و باید در خدمت بهبود زندگی آنان قرار گیرد.

زیرا کارگران خود از نابسامانی های موجود مطلع ترند و با گوشت و پوست خود آن را حس می کنند، کارگزاران حکومت نیز از همه مطلع تر، اما خود را به جاهلیت می زنند.

بدون حضور سندیکا و سازمان های سندیکایی مستقل نمی توان از گشایش و پیشرفت سازمان تامین اجتماعی سخن گفت.

پیش به سوی احیای سندیکاها و اتحادیه کارگری

با هدف ارتقا بخشیدن به سطح زندگی عموم مردم و ریشه کن کردن فقر و نابرابری!

بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی تهران

بازنشستگان فلزکارمکانیک

مرداد ماه ۹۹

سجایای انسانی ثمره محیط است. سندیکاهای کارگری برای انسانی کردن جامعه خواستار: تحصیل رایگان، بهداشت رایگان و فراگیر و دستمزدی که بتوان یک خانواده ۴ نفری را سرپرستی و اداره کرد می رزمند.

بازگشایی مدارس با چه تمهیداتی؟؟

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با اعلام ۱۵ شهریور روز بازگشایی سال تحصیلی جدید خانواده های بسیاری با سندیکا تماس گرفته و نگرانی خود را از این اعلام عنوان کردند. آنها عنوان می کردند که مگر در روزهای امتحان نهایی کلاس ۱۲ ام و کنکور سراسری، عملکرد وزارت آموزش و پرورش موفق بوده که حالا اصرار بر بازگشایی فیزیکی مدارس دارند؟ برای نمونه چند گزارش ارسالی از کرج را با هم می خوانیم:

در تیرماه ۱۳۹۹ مدرسه فاطمیه کرج حوزه امتحان نهایی کلاس ۱۲ ام کولرها روشن نبود و با اینکه پنجره ها باز بود گرما بیداد می کرد. در این حوزه امتحانی نهایی پنجره ها توری نداشته و ملخ و بارها کیوترها از پنجره وارد حوزه امتحانی شده و جیغ و داد دختران را باعث شده بودند. این لحظاتی است که باید در آن آرامش حکمفرما می بود.

در کنکور سراسری روز ۳۱ مرداد دانشگاه پیام نور کرج، موقع ورود دانش آموزان تست تب سنجی می شدند. پک بهداشتی شامل ماسک و ضدعفونی به دانش آموزان داده می شد و روی میز برای هر دانش آموز مواد ضدعفونی کننده، کیک تی تاپ و آب معدنی قرار داده بودند. اما آیا در همه حوزه ها این چنین بوده است؟

دبیرستان خامنه ای درب باز شده و به جای تک تک وارد شدن دانش آموزان همه با هم وارد شده بودند و فاصله گذاری اجتماعی رعایت نشده بود. در دبیرستان امام صادق باغستان لوکرها روشن نبوده و ممتحنین عنوان می کردند که از طرف اداره دستور روشن کردن ندارند. دانش آموزان در آن گرما و با نگرانی روزی را تجربه کردند که نفرینش تا آخر عمر برای مسئولین باقی خواهد ماند. از پک بهداشتی خبری نبود. و نزدیک به ۲۰ درصد دانش آموزان قبل از پایان یافتن امتحان به دلیل گرما از مدرسه خارج شدند. از حوزه های دیگر برگزاری کنکور هم گزارش هایی از آمد و شد گربه در حوزه امتحانی تا اورژانسی شدن دانش آموزان گزارش هایی به سندیکا آمده است. بی تردید اگر فضای اطلاع رسانی بازتر می بود گزارش های وسیعی از عملکرد ناقص مسئولین را می شد مشاهده نمود.

سندیکاهای کارگری بر این باورند: در هر جامعه ای قراردادهای اجتماعی و اقتصادی در جهت بهبود وضعیت کشور تضمینی جز قوه قضاییه ای مستقل ندارد.

عملکرد نئولیبرالیسم در کشاورزی!

اقتصاد نئولیبرالیسم و بینش و تئوری فریدمن و تاجریسم و مکتب اقتصادی شیکاگو در گام اول خود حمله خود را بر علیه زیرساخت ها و مراکز تولید جوامع توسعه نیافته آغاز می نماید و برای اجرایی نمودن پروژه های خود، به همراهی و همگامی مسئولین و حاکمان نیازمند می باشند که متأسفانه در کشور ما به صورت گسترده پیگیری می شود و تمامی سکوهای تولید ما تحت لوای خصوصی سازی تعطیل و یا بی بازده شدند و کشاورزی نیز از این حمله به دور نماند و تمامی سیاستهای جاری کشور در جهت نابودی کشاورزی و مزارع و مراتع می باشد. یکی از ترفندها جهت پایین آوردن کمیت و کیفیت محصولات کشاورزی قطع امکانات و نیازهای اساسی مانند سم و کود و خدمات در پروسه تولیدات کشاورزی می باشد. بطور مثال کود پتاس از نیازهای مبرم مزارع سیب زمینی می باشد که با توجه به اینکه تولید کود پتاس از کالاهای تولید ملی محسوب می شود اما تمامی سعی مسئولین مرتبط به امور کشاورزی جلوگیری از دستیابی کشاورزان آنها با قیمت باورنکردنی به کود پتاس می باشد و در این راستا دهها ترفند دیگر را امتحان و عملیاتی می نمایند تا بتوانند تولید کشاورزی را مانند صنعت به صفر برسانند.

منوچهر سراج عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

تلخ و شیرین های کازیم عاشقی

چون می گذرد غمی نیست . ناراحت نباش، کرونا هم می رود . درسته مثل سیل تعدادی را با خود می برد ، اما پوشه خیلی چیزها را باز کرد

درسته چند نفر فدا شدند، اما راه را باز کردند. من از این ناراحتم فقر، خرافات ، دروغ ، دو رویی، و.... کی خواهد رفت ؟

بله، آنها را آگاهی مطالعه و.... می برد . اگر مردم کشورمان هر روز حتا ۵ دقیقه مطالعه کنند خرافات و نابود می شود.

نپرسید از من سودم ز میهن چه بود؟

بگوئید بر من از من به میهن چه سود؟

کازیم عاشقی

هدف کارگر، بهبود استاندارد زندگی خود است و یکی از راه های اصلی که ممکن است این امر تحقق یابد، از طریق افزایش واقعی دستمزد است. هدف کارفرما رساندن افزایش سود خود به حداکثر است .

کارگر و کارفرما، در ورود به یک رابطه در دوره تولید، اهداف متضادی دارند و از آن جهت که کارگر مُزد خود را از کارفرما می گیرد و کارفرما سودش را از نیروی کار کارگر می گیرد، یک درگیری همیشگی بین آنها وجود دارد... کارفرمایان وجود ارتش بی کاران را بیشتر ترجیح می دهند، چرا که بتوانند با استفاده از تهدید به اخراج دستمزدها را پائین نگه دارند.

۷ صبح تا ۶ عصر : ۷۰۰ هزار تومان

مریم در کوچه می‌دود و می‌نشیند توی تاکسی، با نگاه‌های سرگردان در کوچه، می‌گوید که ۱۰ دقیقه از صاحب‌کار وقت گرفته. سیزده‌ساله است، لاغر و سبزه‌رو، در کارگاه خیاطی هر روز شنبه تا پنجشنبه از ۷ صبح تا ۶ غروب وسطکاری می‌کند. در کارگاه‌شان ۱۴ نفر کار می‌کنند که چهارتایشان هم‌سن و سال او هستند؛ پارکینگی که همیشه تاریک است و پنجره‌ای به بیرون ندارد. خواهرش که ۱۷ ساله است، در همان کارگاه خیاطی می‌کند، مانتوهای مجلسی می‌دوزد. پنج ماه است در این کارگاه نخ‌های لباس‌ها را می‌گیرد، تا می‌کند، بسته‌بندی می‌کند و گاهی بسته‌های بزرگ را برای تحویل تا پشت در می‌برد. تازگی صاحب‌کارش گفته حقوقش را بیشتر می‌کند؛ می‌تواند ۷۰۰ هزار تومان بگیرد. دو سال است خانواده‌اش از قندوز آمده‌اند ایران. در افغانستان هم طالبان نمی‌گذاشت درس بخوانند. تا کلاس پنجم مدرسه رفته است. پدرش صراف است: «یعنی پول انتقال می‌ده. من و خواهر و یکی از برادرهایم هم کار می‌کنیم.»

نجفی می‌گوید: «خانواده‌ها ناگزیر بچه‌هایشان را برای کار می‌فرستند. بدجنس که نیستند. آنها از دیدن اینکه بچه‌شان با تن خسته و رنجور سرش را بر بالش می‌گذارد، عذاب می‌کشند. عده‌ای می‌گویند برای بعضی کار کودک مسئله‌ای فرهنگی است. امکان ندارد این خانواده‌ها حمایت شوند و بچه‌هایشان را بفرستند سر کار. حتی وقتی می‌فرستند سر کار، مراقبت‌هایی می‌کنند. این ذاتی بشر نیست که بچه‌اش را برای کار به دنیا بیاورد. سیستم‌ها و دولت‌ها باعث کار کودک شده‌اند.»

خیاط‌هایی مثل خواهرش برای هر مانتوی مجلسی یکی، دو ساعت وقت می‌گذارند. اگر آسان باشد، دانه‌ای ۶ هزار تومان، اگر سخت باشد، دانه‌ای ۱۰ هزار تومان می‌گیرند. برای همین مانتوها مردم ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار تومان پول می‌دهند. «برش‌کاری را دوست دارم. کار راحت‌تری است. فقط برش می‌زنی.» اما آن‌وقت‌ها که هنوز مدرسه می‌رفت، دوست داشت معلم شود، حالا دیگر فرقی نمی‌کند، برش‌کاری یا خیاطی، یکی از این دو. «دیگه چیزی نیست که.»

خودت مانتوی مجلسی داری؟

امسال عید آجیم برام دوخت.

زن خاورمیانه ام من!

از وقتی که صاحب تعقل شدم و شناختی از موضوعات دنیا پیدا کردم مکررن واژه خاورمیانه را شنیدم. اخبار، روزنامه، کتاب همه و همه پُر بود از خاورمیانه. نمی دانستم برای بودن در خاورمیانه شاد باشم یا غمگین؟! اما خوب فهمیدم که زندگی در این بخش از دنیا کار راحتی نخواهد بود.

من زنی هستم از خاورمیانه متعلق به سرزمین ایران. سالهای کودکی من در جنگ پر التهاب بین دو کشور همسایه صاحب نفت و گاز خاورمیانه یعنی ایران و عراق گذشت. شنیدن صدای انفجار و آژیر قرمز و سفید و موشک باران و مرگ و آوارگی و شهادت و اسارت و جانبازی و شیمیایی شدن و هزار و یک مفهوم دیگر به من یاد داد که منطقه ای که من در آن هستم هر شب آستان حادثه ای است. یک بار جنگ؛ یکبار انفجار؛ یکبار اشغال؛ یکبار انقلاب؛ یکبار آزادی؛ یکبار خفقان. بیخود نیست که کرسی های دانشگاهی بسیاری مخصوص به خاورمیانه و مطالعات آن است. حالا در این منطقه پر التهاب و آن سرش ناپیدا زن بودن هم مقوله ای قابل مطالعه است. کاش رشته ای بود به اسم مطالعات زنان خاورمیانه..... میدانید چرا؟

باید زن خاورمیانه باشی تا به محدودیت های شرعی و عرفی عادت کنی. باید زن خاورمیانه باشی تا با تو مثل ضعیفه برخورد شود. باید زن خاورمیانه باشی تا تا ازدواج نکرده ای پدر و برادر، حاکم زندگی و بعد ازدواج هم شوهر تصمیم گیرنده تو باشد. باید زن خاورمیانه باشی تا برای حداقل حقوق انسانیت بجنگی. باید زن خاورمیانه باشی که بفهمی چند همسری و صیغه مردان حقشان است اما چند تار مو و خنده تو منشا تمام گناهان عالم. باید در خاورمیانه مادر باشی و با خون دل فرزندی را بزرگ کنی و بعد نام پدرش را بپرسند و او را متعلق به پدر بدانند. باید زن خاورمیانه باشی تا در سرما و

گرما لباسهای سنگین و سرزند داشته باشی تا مبادا مردان به گناه نیفتند. باید مادر خاورمیانه باشی تا دلت هر روز برای آینده جگر گوشه ات بلرزد. باید مادر خاورمیانه باشی تا بین خرابه های جنگ و بدبختی و یا در کمپ های غیربهداشتی برای فرزندان لا لایی بگویی و با کاسه آب بر سرشان بریزی تا دلشان خوش باشد که حمام دارند. باید مادر خاورمیانه باشی که همه زحمتت با یک انفجار؛ با یک شلیک ؛ با یک اعتراض دود شود و به هوا رود و تو سالها بسوزی و دم نونی.

سالهاست التهاب خاورمیانه ما را از درون تکه تکه کرده. هر روز اتفاقی جدید دلمان را می لرزاند. یک روز ایران، یک روز عراق، یک روز لبنان، یک روز سوریه، یک روز افغانستان و الی آخر. هر روز صبح اخبار را می خوانیم تا باز شاهد خبری تلخ در خاورمیانه باشیم. این خاورمیانه چه دارد که این قدر آشوب است. گناه مردم خاورمیانه چیست؟

هفته گذشته انفجاری در بیروت یا همان عروس خاورمیانه اتفاق افتاد که دل همه ما را لرزاند. عروس خاورمیانه که بیروت باشد با آن همه بدبختی اش در طول این همه سال باز دچار ویرانی شد. وای به حال ما که عروس هیچ کجا نیستیم! انفجاری مهیب که دل همه ما را در همه جای دنیا لرزاند. مادرانی که باز تتشان لرزید. دخترانی که باز بی پدر شدند زنانی که همسر و فرزند خود را از دست دادند. عروسی که عروسیش ماتم شد. مادری که در حین زایمان جهنمی را تجربه برد. باز ویرانی، باز آوارگی، باز گرسنگی.

هنوز هم مادران دلشان خوش است که بین آوار، سیب زمینی پوست می گیرند که شاید فرزندشان گرسنه نماند. پیرزنی که خانه اش از موج انفجار بهم ریخته پیانو می نوازد تا بگوید هنوز هم زندگی جاریست. با حجاب و بی حجاب باز خیابان ها را جارو میزنند که دلشان خوش باشد به آبادی.

خواهر دست برادر کوچکش را میگیرد مبادا دلش بلرزد. گناه زنان خاورمیانه در میان ظلم های تاریخی چیست؟ چقدر دلمان خواهد لرزید؟ چقدر اشکهایمان را پاک کرده و به پوست کندن سیب زمینی دلخوش خواهیم بود؟ چقدر رویای این را در سر خواهیم پروراند که فرزندانمان را از آتش این منطقه نجات دهیم؟

زن خاورمیانه در عذاب است.

زن خاورمیانه یک رمان است.

زن خاورمیانه را باید خواند و شنید.

مطالعات خاورمیانه کافی نیست ،ابتر است.

ما طالب مطالعات زن خاورمیانه هستیم.

زنان خاورمیانه را باید از نو شناخت و برای زندگی بهتر یاریشان کرد.

مردم خاورمیانه تاب این همه بدبختی و فلاکت را ندارند.

نویسنده : مریم اکبری نوشاد

لزوم دقت در جمع آوری سوابق بیمه

♦ بیمه شدگان باید هر ماه چک کنند که آیا سوابق بیمه آنها که هر ماه توسط کارفرما رد می‌شود، در سازمان تأمین اجتماعی بر سوابقشان می‌نشیند. این بی دقتی و چک نکردن ممکن است هنگام بازنشستگی برای ما مشکلاتی را ایجاد کند و سوابق بیمه‌ای ما دچار اشکال است. هنگام بازنشستگی که متوجه می‌شویم سوابق در سازمان تأمین اجتماعی ننشسته است، زمان مناسبی برای پیگیری این مسئله نیست.

رویا خانوم!

رویا تازه به محل ما اومده بود. فوقش دو سه سال از ما بزرگتر بود. شاید سیزده یا چهارده ساله. شوهر قد بلند مو فر فریش کارگر پیسی کولا بود. رویا می گفت: «تو کارخونه مواظبه سوسک نره تو شیشه ها»

تو فوتبال میشد داور. اما تو هفسنگ و گانیه می شد همبازی. چادر گل گلی قهوه ای شو می بست به کمرش و توپ می انداخت، لی لی می کرد و بهتر از همه ما الک دولک بازی می کرد. یه روز که یار کم داشتیم رفتیم صداش کنم. خونه شون پر بود از مهمونای شاد. شوهر مو فر فریش اومد دم در و ابروهای کلفتشو گره زد و گفت: «مگه رویا همقد شماس؟ دیگه نگین رویا ها! رویا خانوم!»

دو سه روز بعد طرفای عصر رویا خودش اومد و گفت: خودم هر وخت بتونم میام. نشه که هر وخت یار کم آوردین بیاین در خونه! چند ماه بعدم گفت: دکتر بهم گفته دیگه نباید بازی کنی! اما اگه صبر کنین یه همبازی میارم براتون.

تا رویا برامون همبازی بیاره، ما از اون کوچه رفتیم و نفهمیدم همبازی بچه ها اومد یا نه. حتا نفهمیدم بچگی رویا به آخر رسید یا نه.

غروب

خستگی یک روز زندگی ست
و تن عرق کرده اش درد می کند
که چشمانش
اینگونه به خون نشسته ست.

«فخرالدین احمدی سوادکوهی»

اخلاق و جوانمردی دستوری و بخشنامه ای نیست!

روزنامه اطلاعات در یادداشتی نوشت ﴿﴾:

سال ۱۳۶۶ شمسی است. بازی‌های فوتبال مقدماتی جام ملت‌های آسیا. کاتماندو پایتخت کشور فقیر نپال. تیم فوتبال ایران با تیم میزبان در حال بازی است. در نیمه دوم، در حالی که بازیکنان ایران بازی را از حریف، تا اینجا کار، برده‌اند، مرتضا کرمانی مقدم بازیکن ستاره مهاجم تیم ملی در زمین خوش می‌درخشد و نیمکت نشینان بازی برجسته او را تشویق می‌کنند.

ناگهان مرحوم پرویز دهداری مدیر فنی تیم ملی به رضا وطن‌خواه سرمربی تیم می‌گوید: «مرتضا را از زمین بیرون بکش!» وطن‌خواه به دهداری می‌گوید: «پرویزخان! ما هر سه تعویض‌مان را انجام داده‌ایم. نمی‌توانیم دیگر تعویض کنیم. مرتضا هم که فوق‌العاده ظاهر شده است»

پرویزخان اما می‌گوید: «می‌دانم که نمی‌توانیم تعویض کنیم، گفتم از زمین بیرون بیار. ده نفره بازی می‌کنیم!»

مرتضا در میان بهت خودش و ناباوری بازیکنان حریف و تماشاچیان، از زمین بیرون می‌آید بدون آنکه کسی بتواند جانشینش شود. بعد از بازی، وطن‌خواه مرتضا کرمانی مقدم را می‌خواهد و می‌گوید: «پرویزخان با شما کار دارد. به اتاقش برو»

پرویز دهداری با او آرام آرام شروع به سخن می‌کند. از او و توانایی‌اش در فوتبال تعریف می‌کند و او را تشویق و تحسین می‌کند. بعد از این تعریف‌ها، مرتضا بیشتر تعجب می‌کند. از او می‌پرسد: «خیلی عذر می‌خواهم پرویزخان. اگر این طور است که می‌فرمائید پس چرا وسط بازی مرا کشیدید بیرون. من که حتا کارت زرد هم نداشتم»

دهداری نگاهی عمیق به مرتضا می‌کند. مرتضا احساس می‌کند نگاه‌های پرویزخان از او گذر کرد و تا دوردست‌ها، آنسوی دیوار اتاق، امتداد یافت...

پرویزخان دهداری نفس عمیقی می‌کشد و می‌گوید: تو آن بازیکن حریف را دریبل یکسره و دو سره زدی و بعد توپ را از میان پاهایش عبور دادی و دوباره توپ را گرفتی و منتظر ماندی تا دوباره تِقلا کند و دوباره دریبلش کنی؟ فکر نکردی که آن بازیکن هم، مثل تو، بازیکن تیم ملی یک سرزمین است. ملتی منتظر دیدن درخشش و شایستگی او هستند. از آن گذشته، او پدر دارد، مادر دارد، احتمالاً زن دارد، بچه دارد، خویشاوند دارد، آنها دارند بازی را می‌بینند، منتظرند ببینند فرزندشان، همسرشان یا پدرشان در مصاف با حریف چه می‌کند. تو او را نزد خانواده‌اش، بچه‌محل‌هایش، دوستانش و ملتش تحقیر کردی، خوار و خفیف کردی.

مرتضا جان! ما قبل از اینکه فوتبالیست باشیم، انسانیم. چه کسی به ما حق داده است انسان دیگری را کوچک کنیم، حقیر کنیم، خجالت‌زده کنیم. آن هم در برابر میلیون‌ها جفت چشم...؟ پس انسانیت چه می‌شود؟ اخلاق چه می‌شود؟ جوانمردی چه می‌شود؟ فتوت چه می‌شود؟... پرویزخان سخن می‌گفت و مرتضا اشک می‌ریخت.....

اخلاق و جوانمردی را با بخشنامه و دستور نمی‌توان در جامعه جاری کرد!

□ آیا کارگران با امضای قراردادی که در آن بندی به عدم حق شکایت کارگر آورده شده، حق شکایت دارند؟

پاسخ: متأسفانه تعدادی از کارفرمایان در قرارداد کار بند عدم حق شکایت کارگر از کارفرما را اضافه می‌کنند با این مضمون که بعد از پایان کار، کارگر به هیچ عنوان حق شکایت ندارد و کلیه‌ی حقوق خود را در آینده نسبت به شکایت و اعتراض از کارفرما از خود سلب می‌کند. بدانید وجود این بند در قراردادهای شما غیرقانونی و باطل است؛ چرا که حتی با رضایت خود کارگر نمی‌توان او را از حقوقش منع کرد و حق شکایت را گرفت.

جهانی بیندیشیم؛ محلی عمل کنیم

در جهان کنونی، مسایل و بهروزی یا تیره روزی هر شخص و یا به عبارت دیگر "حقوق هر فرد" به طور مستحکمی با تکالیف و مسوولیت های دیگران به طور جدا نشدنی به هم پیوند خورده است. از این روست که شعار جهانی "جهانی بیندیشیم و محلی عمل کنیم--Think Globally, Act locally-- یک شعار واقع بینانه است که *از سویی به مسوولیت انسان ها و از سوی دیگر به حقوق و وظایف آنها نظر دارد* و این گونه نگرش نه تنها با حقوق فردی و آزادی های انسان ها متناقض نیست؛ بلکه با گسترش تکالیف و توسعه مسوولیت ها و غنا بخشیدن به وظایف هر شخصی *فضای حیاتی و برخورداری دیگران را افزایش می دهد و متقابلا از فضای زیستی و برخورداری ها و بهره مندی هایی که دیگران از طریق گسترش مسوولیت ها و تکالیف خود نصیب او کرده اند، بهره ور می شود.* به بیان خودمونی کمانه می کند به طرف شخصی که تکالیف خود را توسعه و وظایف خود را گسترش داده است. در جهان امروز کسی نمی تواند ادعا کند که سلامت او امری فردی است و فقط به خود او مربوط است و فرافکنانه از بار مسوولیت جمعی و اجتماعی و حتا جهانی شانه خالی کند. مثلا کسی نمی تواند بگوید ماسک نزدن او و رعایت نکردن فاصله فیزیکی مناسب با دیگران فقط به خودش مربوط است. چرا که اخیرا ثابت شده واگیری این ویروس ده برابر شده است. «اظهارات دکتر مینو محرز» و بی اعتنایی به نکات بهداشتی برای افراد خانواده، تمام معاشران او در خانه و اداره و دانشگاه و اتوبوس و مترو و هواپیما و سالن های عمومی و به طور کلی اماکن عمومی که گسترش فوق العاده آن از اختصاصات دنیای جدید است، *قطعا مضر است* و فرد موظف است از آسیب رساندن به دیگران جدا خودداری کند.

آگاه کردن فرد به مسوولیت ها -- و نیز تکالیف دیگران که حقوق او را تشکیل می دهد و چگونگی عمل به آنها و آگاهی دادن ها و تغییر نگرش نمودن ها، *وظیفه ی اصلی هر نوع آموزش فعالانه و مسوولانه است.*

کنش‌گر باشیم!

✦ واکنش‌های فضای مجاری لازم است، اما کافی نیست. باید جرئت پیدا کنیم که کنش‌گر باشیم. تا زمانی که خواست و شجاعت مطالبه‌گری نداشته باشیم، واکنش در حد ابراز احساسات برای تخلیه هیجانات فردی کاربرد دارد. واقعیت این است واکنش‌های بدون کنش‌گری تاکنون دردی از جامعه دوا نکرده است. روشن است واکنش بی‌ثمر و بی‌حاصل که منجر به تغییر نشود، می‌تواند در بلندمدت باعث خستگی و رخوت افراد جامعه شود و آنان را دچار یاس و انفعال کند.

برای ایجاد تغییر لازم است از مرحله واکنش عبور کنیم، به کنش‌گری رو بیاوریم و به سمت مطالبه‌گری برویم، تا زمینه تغییر قوانین اشتباه و تصویب قوانین جدید، فراهم شود. بدیهی است کنش جمعی پتانسیل ایجاد تغییر قوانین را دارد و قوانین درست می‌تواند هنجارهای فرهنگی را تغییر دهد، یا حداقل تعدیل کند.

ناگفته پیداست نشانه یک جامعه سالم احترام به تمام شهروندان و استفاده از کل ظرفیت انسانی جامعه بدون توجه به تفاوت‌های جنسیتی، قومی، مذهبی و... است. تقابل، تبعیض، نابرابری، مرزبندی و دسته‌بندی نیز نشانه‌های بارز یک جامعه بیمار است.

بر گرفته از

◆ کانال دانش و کارگر ◆ بخش آموزش سندیکای کارگران فلزکار
مکانیک ایران

درسنامه (۴)

◆ قوانین خاص

کشور ما باید صنعتی شدن را به معنای درست کلمه پیاده کند. کار عظیمی در جهت تربیت کارشناس و کارگران ماهر و کشاورزان با تجربه و متخصص پیش رو داریم. یک کشور مستقل و مترقی بودن کار ساده ای نیست. کلاهدرداری چون محمدرضا پهلوی می توانست از رسیدن به دروازه های تمدن بزرگ لاف بزند. تبدیل جامعه نیمه فئودالی، شبانی، نیمه سرمایه داری صنعتی و تجاری مالی و به غایت رانتخوار ایران به جامعه ای رشد یافته و مترقی، کاری است طولانی که خرد و سازماندهی و تلاش و بستر سازی مناسب و سرسختی و تداوم را می طلبد و به جهان بینی علمی و دریافت دقیق از قوانین خاص اجتماعی در عرصه های مختلف دانش و هنر و صنعت و کشاورزی نیازمند است. امروز وظایفی را که انقلاب مشروطیت در برابر جامعه و کنشگرانش نهاد، یعنی تامین استقلال سیاسی و اقتصادی، تامین آزادی های اساسی و حقوق اجتماعی همچنان حل نشده باقی مانده است. بویژه اینکه در دنیای سرسام آور اطلاعات و بمباران خبری، وظایف پیشروان برای نشان دادن سره از ناسره صد چندان گردیده است.

ما کشوری هستیم دارای فرهنگ کهن ولی از جهت اخذ فرهنگ معاصر جهانی دچار کژئی هایی هستیم. سیاست فرهنگی ما باید بر پایه ای درست بنا شود. اول باید فرهنگ چند هزار ساله مان را به خوبی بشناسیم تا بتوانیم با یک اسلوب تحلیل علمی به اهرمی نیرومند روحی تبدیلیش کرد. با نهایت احترام، فرهنگ بسیار غنی آمریکا و اروپا و دیگر کشورهای جهان را فرا گیریم و فرهنگ خود را به مدد فرهنگ امروزی جهان بارورتر کنیم. نه مطلق کردن سنن شرق و نه، گفتن به تمدن غرب هیچکدام چاره ما نیست. طرد دربست فرهنگ غرب از سودمند و ناسودمند به عنوان غریزدگی و قرار دادن تجدد در مقابل تمدن، برخوردی عاقلانه نیست. تمدن بشری به سوی همسانی و جهانی شدن می رود. رود فرهنگ ایرانی نمی تواند به این رودخانه عظیم نپیوندد. البته باید با رهاورد خاص خود، نبوغ و آفرینش ویژه خود وارد این کاروان

بزرگ انسانی شویم. تجلیل برده وار گذشته غلط است و نفی گذشته هم غلط. جبهه گیری در مورد غرب سرمایه داری غلط و ندیدن گوهر مدنیت علمی، فنی، هنری کشورهای رشد یافته نیز غلط است.

ما قادریم با اندیشمندان خود یک سیاست ترکیبی منطقی برای فرهنگ ایرانی خود در زمینه علم و فن و هنر تنظیم کنیم. این ترکیب به سود فرهنگ های خلقها مقیم کشورمان باید گرایش داشته باشد.

در شرایط کنونی برای بهبود وضعیت کشور، سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران خواستار استقرار یک نظام ملی و دموکراتیک است که در آن طبقات و قشرها و اقتصاد چند وجهی از میان نرفته و بخشی از سرمایه داری در شهر و روستا که با تولید و توزیع بازار داخلی پیوند دارد بصورت غیر عمده در کنار بخش های عمده دولتی و تعاونی بر اساس اصل ۴۴ قانون اساسی حفظ شود. باید دست سرمایه داری تجاری و قمارخانه ای بورس از مراکز مالی قطع گردد و تجارت خارجی در دست کارشناسان خبره دولتی برای ورود کالاهای اساسی، نه دسته بیل و کش شلواره و پوست خربره، قرار گیرد. موافق این قانون ما خواستار یک دموکراسی ملی هستیم که در آن تعدد و استقلال سازمانی احزاب و سندیکاها و جمعیت های قومی و مطبوعات بدون یک مرکز عامرانه (اداره سانسور و تفسیر به میل خود از قوانین) در چارچوب یک جبهه همه گیر مردمی با یک برنامه مشترک نوسازی جامعه بر پایه استقلال و دموکراسی با طرد سیاست های نئولیبرالیستی و براساس حقوق بشر ایجاد شود. تبدیل دموکراسی به لیبرالیسم و نفی تنوع سازمان ها در جامعه ای که دارای طبقات و قشرهای مختلف است از سوی دیگر، هر دو خطاست و هر دو خطرناک. از نظر ما، دموکراسی که به عدالت اجتماعی و عدالت اجتماعی که به دموکراسی ختم نشود، سرابی بیش نیست.

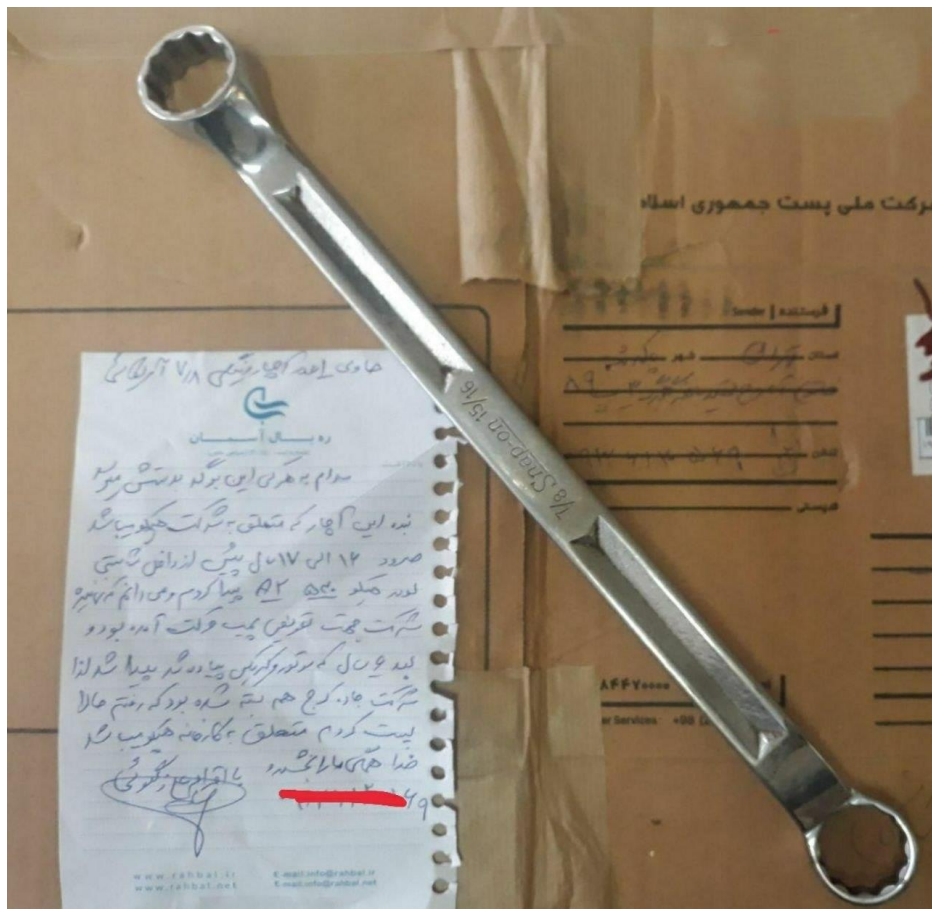
به نظر ما چنین است خطوط اساسی یک نتیجه گیری عام از راه دراز طی شده تاریخ کشور ما و آینده ای که می توان برای فرزندانمان به یادگار گذاشت. آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی.

خسته ام خسته!

و اندوهگین برای بی تدبیری مسوولین

و غمگینم برای هموطنانی که چه ساده از دست می دهیم

کارگران امین ترین افراد هستند!

کارگری که ۱۷ سال پیش یک آچار نزدش مانده بود آن را پیدا کرده برای شرکت هیکو فرستاد.

مقایسه شود با مدیرانی که برای خود وام های افسانه ای و حقوق های نجومی قایل بودند و شرکت هیکورا به ورشکستگی کشانده اند.

دستگیری نفر اول اختلاس کشور و مغز متفکر حقوق‌های چند صد
میلیونی، با در دست داشتن آثار جرم در حین تمیز کردن شیشه
خودرو!